

Men det er jo ikke det eneste. Sygedagpengeblanketten er blevet væsentligt forenklet, arbejdsgivernes eget arbejdsmarkedsbidrag er blevet fjernet, ca. 25.000 virksomheder bruger Told og Skat's elektroniske løsning nu til hurtigt og nemt at indberette og indbetale moms og A-skat, og vi har fået gang i Erhvervsservice, så de virksomheder, der ikke selv vil lave det administrative arbejde, kan overlade det til en professionel, privat serviceleverandør.

Inden Venstres og De Konservatives ordførere går på talerstolen og siger – og nu skal ordførerne huske at rette det i deres manuskripter, for nu har jeg svaret på det – at vi ikke forenkler og forbedrer de eksisterende regler ved sådanne forslag, så kan jeg jo sige, at når jeg har valgt at præsentere de her forslag under dereguleringsenheden, så er det netop, fordi det at flytte rundt på nogle medarbejdere jo altså heller ikke forenkler reglerne i sig selv.

Men vi giver det i regeringen fortsat en høj prioritet dels at se på skabelsen af nye regler, at vi får de bedst mulige regler i forhold til at nå de mål, vi gerne vil, med mindst muligt administrativt besvær, dels at vi også fortsætter gennemgangen af de gamle regler, kan man sige, altså de eksisterende regler, og det gør vi i øvrigt i samarbejde med en række arbejdsgrupper, der blev nedsat i 1997, en række arbejdsgrupper, som inddrager en række organisationer og virksomheder, og hvor de relevante ministerier sidder med ved bordet, og hvor altså Erhvervsministeriet desværre – efter Venstres og De Konservatives opfattelse, kan jeg forstå – så sidder for bordenden. Men det har en høj prioritet, og der sker også på dette område noget, som jeg har beskrevet det. Jeg synes, det måske er lidt besynderligt, at vi igen i dag helt uændret fra sidst skal stå og diskutere, hvem det er, der skal sidde for bordenden i ledelsen af arbejdet.

Det bringer mig så frem til De Konservatives og Venstres andet beslutningsforslag, nemlig om at indføre byrdebudgetter i alle ministerier. Også dette er en ordret genfremsettelse, som dette uændrede Folketing en gang til skal behandle. Det er forenkling, kan man sige. Men formålet med byrdebudgetterne skulle være, at vi kan følge med i udviklingen i virksomhedernes administrative byrder. Det er et formål, som regeringen er særdeles enig i. Det er vigtigt at følge med. Det er vigtigt at se, hvad det er for en udvikling. Hvad er det, der ændres? Hvad er det for nogle ting, der gør det yderligere nødvendigt at være særdeles opmærksom?

Regeringen har faktisk også gjort en del for at sikre, at vi kan følge med. Det vil jeg vende tilbage til, men først vil jeg sige, at vi er fuldstændig uenige i den måde, De Konservative og Venstre her foreslår, nemlig at vi skal oprette et byrdebudget for hvert enkelt ministerium uden at kunne vide rigtigt, hvad der foregår i løbet af det kommende år. Så skal man ikke kunne regulere det ud over, kan jeg forstå, at lave kompenserende administrative lettelser. Hvor svært det er, afsløres af, at der, sidste gang vi diskuterede det, altså for 1½ år siden, i bemærkningerne stod en passus, som jeg også problematiserede dengang. Det kan jeg gøre i dag, for der står nøjagtig den samme passus alligevel: »Der kan selvfølgelig opstå situationer, hvor ny lovgivning er påkrævet«. Og lidt senere fortsætter det: »I sådanne tilfælde er det naturligvis acceptabelt, at byrdebudgettet overskrides.«

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde for 1½ år siden: Er det så sådan, at når Venstre og De Konservative støtter en lovgivning, så er den nødvendig og altså dermed acceptabel, også selv om den giver administrative byrder, mens den er uacceptabel, lige netop hvis Venstre og De Konservative ikke støtter den. Det turde vist illustrere, at det, der lægges frem her, ikke forekommer at være særlig sagligt.

Men regeringen gør så faktisk noget. Vi får først og fremmest alle relevante forslag vurderet for administrative byrder, før de bliver fremsat i Folketinget. Det sker enten via Testpanelet, fokuspaneler eller ekspertvurderinger, sådan som Folketinget også har lagt op til. På den måde får vi holdt øje med byrderne i sammenhæng med vores diskussion om målene.

Og for at besvare et af de spørgsmål, som sikkert også kommer, så snart jeg forlader talerstolen, så lad mig slå fast, at de vurderinger af forventninger kan man jo ikke bruge til at lave byrdebudgetter ud fra. Vurderingerne fra panelerne er baserede på virksomhedernes forventninger om enten ekstra administration eller mindre administration, og sådanne vurderinger på grundlag af et lovudkast er i sagens natur meget vanskelige at komme med, i hvert fald sådan at man kan lægge dem til grund for en sammentælling og en budgetlægning.

F.eks. kan en vurdering fra Testpanelet vise, at et lovforslag medfører administrative byrder på mellem 20.000 og 70.000 timer for danske virksomheder. Det turde være en illustration af, at det der med plus og minus – ja, hvor meget er det: 250 pct. – jo ikke rigtig er noget, der er